

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๙๓๐๒/๒๕๕๓

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

ผู้ร้อง

ร้อยตำรวจตรีบรรจง มากรุง

ผู้คัดค้านที่ ๑

นางกองเงิน มากรุง

ผู้คัดค้านที่ ๒

นายวุฒิพงษ์ มากรุง

ผู้คัดค้านที่ ๓

นายสมาน มากรุง

ผู้คัดค้านที่ ๔

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ มาตรา ๕๑

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอว่า จากการสืบสวนสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรตำบลแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นายแ่ง ไลย์ พร้อมผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก มีพฤติการณ์การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓(๑) ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ และนายแ่งฯ และผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก ได้ไปซึ่งทรัพย์สินอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๖ เวลา ๖.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรตำบลแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้าตรวจค้นบ้านของนายแ่งฯ และพบธนบัตรไทยจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซุกซ่อนอยู่ในท่อพลาสติก พีวีซี มีฝาปิดหัวท้ายอัดด้วยกาวและผนึกดินน้ำมันซุกซ่อนอยู่ ได้เพียงนอนในห้องนอนของนายแ่งฯ ผลการตรวจสอบธนบัตรดังกล่าวพบสารเมทแอมเฟตามีน ซึ่งนายแ่งฯ ให้การว่าธนบัตรจำนวนดังกล่าวเป็นของผู้คัดค้านที่ ๒ นำมาฝากไว้เพื่อเตรียมชำระราคาที่ดินที่จะทำสัญญาซื้อขายที่ดินกันเจ้าพนักงานตำรวจจึงได้ทำการยึดธนบัตรดังกล่าวพร้อมทั้งแจ้งข้อหาเมียเสพติดประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานฟอกเงินแก่นายแ่งฯ และในวันเดียวกัน เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นบ้านของผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๒ ยึดทรัพย์สินหลายรายการไว้ตรวจสอบ ผู้คัดค้านที่ ๒ ให้การปฏิเสธว่าเงินจำนวน ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาทที่ตรวจพบที่บ้านนายแ่งฯ ไม่ใช่ของผู้คัดค้านที่ ๒ แต่เป็นของนางสาว ส บุตรสาวนำมาฝากไว้เพื่อเตรียมชำระราคาที่ดิน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานตำรวจจึงเข้าจับกุมผู้คัดค้านที่ ๑ และ ๒ และแจ้งข้อหาฐานเมียเสพติดให้โทษประเภท ๑ ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและฐานฟอกเงิน ซึ่งในวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานตำรวจกองปราบปรามจับกุมผู้คัดค้านที่ ๓ ได้ตามหมายจับของศาลจังหวัดเชียงใหม่ พร้อมยึดรถยนต์ ๑ คัน และเงินสด ๓๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนนางสาว ส หลบหนีการจับกุม ผลการตรวจสอบทรัพย์สินมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าเงินและทรัพย์สินของนายแ่งฯผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ กับพวก เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงได้ส่งเรื่องให้สำนักงานปปง. เข้าดำเนินการ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้มีคำสั่งมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปปง. ตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมและทรัพย์สินเบื้องต้นของนายแ่งฯ ผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวกรวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปปง. จึงได้รวบรวมนำรายงาน

และข้อมูลที่ได้รับมาเสนอต่อคณะกรรมการธุรกรรมเพื่อตรวจสอบ ปรากฏว่าพบประวัติและพฤติการณ์ของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก เป็นที่เชื่อได้ว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับ ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และทรัพย์สินทั้ง ๑๘ รายการ มูลค่า ๑๕,๖๗๙,๖๐๘.๙๙ บาท พร้อมดอกผลเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๑) คณะกรรมการธุรกรรมจึงมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก รวม ๑๘ รายการ มูลค่า ๑๕,๖๗๙,๖๐๘.๙๙ บาท รวมทั้งดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้คัดค้านทั้ง ๔ ยื่นคำคัดค้าน ผู้คัดค้านที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ยื่นคำคัดค้านว่าได้ทรัพย์สินทั้ง สี่หาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์มาโดยการประกอบอาชีพสุจริต หรือได้มาโดยการให้โดยเสนหาและความ กตัญญู และขอให้ยกคำร้อง

ผู้คัดค้านที่ ๔ ยื่นคำคัดค้านว่าได้ทรัพย์สินที่เป็นที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๑๙๕ ตำบลคลองสามประเวศ อำเภอลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และบ้านเลขที่ ๑๗๓/๑๔๖ หมู่บ้านร่มฤดี แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้คัดค้านที่ ๔ มีชื่อถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับนางสาว ส นั้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มา จากการประกอบอาชีพสุจริต ผู้คัดค้านที่ ๔ ไม่เคยมีประวัติเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามบัญชีทรัพย์สินลำดับที่ ๑ ถึงที่ ๑๓ ที่ ๑๖ และที่ ๑๘ เป็น ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงินมาตรา ๓ (๑) และคำร้องของผู้คัดค้านฟังไม่ขึ้น ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวนี้ ตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ส่วนทรัพย์สินรายการที่ ๑๔ ที่ ๑๕ และที่ ๑๗ เป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านทั้งสี่ได้มาโดยสุจริต พิพากษาให้คืน

ผู้ร้องและผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คำอุทธรณ์ในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้ร้องฎีกา

ในระหว่างพิจารณา ผู้คัดค้านที่ ๔ ถึงแก่ความตาย ศาลฎีกาเห็นว่า คดีนี้ผู้ร้องฎีกาขอให้ยึดทรัพย์สิน เฉพาะส่วนของผู้คัดค้านที่ ๓ ผู้คัดค้านที่ ๔ ไม่ได้ฎีกา คดีนี้สำหรับผู้คัดค้านที่ ๔ เป็นอันยุติตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ จึงไม่มีคดีค้างพิจารณาที่ศาลฎีกา แม้ผู้คัดค้านที่ ๔ ถึงแก่ความตาย ก็ไม่มีความจำเป็นต้องจัดให้มี ผู้เข้ามาเป็นคู่ความแทนที่ ผู้มีฐานะตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๔๒

ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในฎีกาของผู้ร้อง คือ ทรัพย์สินรายการที่ ๑๔ ๑๕ และ ๑๗ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือไม่

ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ร้องฎีกาว่าทรัพย์สินรายการที่ ๑๔ ๑๕ และ๑๗ ที่ศาลล่างทั้งสอง พิพากษาว่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้คัดค้านได้มาโดยสุจริตนั้น เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐาน อื่นทั้งพยานหลักฐานที่ผู้คัดค้านที่ ๑ และที่ ๓ นำสืบมาไม่อาจหักล้างข้อสันนิษฐานตามกฎหมายได้ ขอบที่ศาลฎีกาจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินทั้ง ๓ รายการ ดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินนั้น เห็นว่า เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ซึ่งศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวไว้โดยชอบด้วยเหตุผลแล้ว ศาลไม่รับคดีไว้พิจารณา พิพากษายืน

แม้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕๙ วรรคสอง จะบัญญัติให้พนักงานอัยการได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวงก็ตามแต่คดีนี้ถือเป็นคดีแพ่ง การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินโดยไม่ได้ส่งเรื่องค่าฤชาธรรมเนียมนั้นไม่ชอบ เพราะคำสั่งในเรื่องค่าฤชาธรรมเนียม แม้จะไม่มีคำขอของคู่ความฝ่ายใดและแม้จะให้เป็นพับกันไป ก็เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องสั่งลงไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาเห็นสมควรมีคำสั่งเพิ่มเติมให้ถูกต้อง

จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความศาลฎีกา ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและในชั้นฎีกา ให้เป็นพับ